

[Ulrich.]

minister Bording havde fremsat, i hvilket han ganske havde udeladt den Revisionsbestemmelse, som stod i Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, og som Venstre krævede indsat som Betingelse for at tiltræde denne Lov i 1919. Det ærede Medlem, der den Gang talte for Venstre, afdøde Stengaard-Kirkegaard, nævnte ikke et Ord i sin Ordførertale herom. Jeg tillod mig i den Anledning en Bemærkning til ham, og jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse dette Ordskifte, som er ganske interessant — det staar Sp. 5284—85. Jeg tillod mig at sige:

„Men saa kan jeg ikke undlade at udtale min Forbavelse over, at den højtærede Minister har udeladt den Bestemmelse, som findes i den oprindelige Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, om, at den efter 15 Aars Forløb skulde revideres. Og jeg kan ikke undlade at udtale min Forbavelse over, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard ikke omtalte denne Sag, thi det var jo netop det store Nummer, der blev lavet i 1919; det var Grundlaget for Forliget, det var Grundlaget for, at Venstre overhovedet gik med til de periodiske Omvurderinger, at denne Lov blev gjort midlertidig. Jeg ser til min Glæde, at det ærede Medlem Hr. Brorsen er til Stede. Han vil sikkert kunne erindre den overordentlig livlige Debat, der foregik i dette høje Ting i Anledning af den Stilling, Partiet Venstre den Gang indtog, og det bestemte Krav, det stillede for at gaa med til hele denne Jordlovgivning om, at man lavede de periodiske Omvurderinger paa Prøve. Nu sletter Socialdemokratiet uden videre denne Bestemmelse, som Venstre den Gang bestemt krævede og fik gennemført, uden at Partiet Venstres Ordfører siger et eneste Ord herom. Det kan selvfølgelig være, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard ikke har lagt Mærke til, at denne Revisionsbestemmelse er slettet, men det vil interessere mig meget nærmere at faa at vide, hvorledes Partiet Venstre ser paa, at den nuværende Landbrugsminister uden videre stryger den Bestemmelse, som Partiet absolut krævede indsat i Loven af 4. Oktober 1919 for at gaa med til hele denne Jordlovgivning.“

Herpaa svarede Hr. Stengaard-Kirkegaard følgende, Sp. 5316—17:

„Det ærede Medlem Hr. Ulrich var meget misfornøjet med, at jeg ikke havde omtalt den Revisionsbestemmelse,

der findes i den gamle Lov, og som bliver slettet i Henhold til det nye Forslag. Det er selvfølgelig meget kedeligt, at jeg ikke har ladet det ærede Medlem Hr. Ulrich læse Korrektur paa mine Udtalelser, inden jeg havde den Dristighed at fremsætte dem, men det kan maaske rettes den anden Gang. Men hvad selve Revisionsbestemmelsen angaar, har den jo ikke samme Betydning nu, som den havde for 5 Aar siden, for nu har vi prøvet Princippet i 5 Aar.“

Jeg tillod mig paa denne Bemærkning at svare — Sp. 5323:

„Jeg maa sige, at jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, naar han sagde her for et Øjeblik siden, at nu havde man jo prøvet det, og saa var det ikke Stedet her at staa og diskutere om denne Revisionsbestemmelse; det kunde man tale om i Udvalget. Man vil altsaa gøre denne Sag til intet! Men den har i Virkeligheden en overordentlig stor og vidtrækkende Betydning; Spørgsmaalet er nemlig: Vil et stort politisk Parti her i dette høje Ting uden Omtale finde sig i, at man fra et andet Partis Side, med hvem man i sin Tid har sluttet en Overenskomst ved en bestemt Lovs Givelse, stryger en Revisionsbestemmelse, som man har indsat for overhovedet at gaa med til denne Lov? Og det er det, man har gjort her.“

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem ikke at fortsætte med Oplæsning af altfor lange Citater.

Ulrich: Det er ligestraks færdigt.

„Det lod til, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard vilde lade det gaa upaataalt hen og fandt det meget lidt à propos, at jeg tillod mig at blande mig i den Sag. Men det er efter min Mening en Sag, man ikke kan lade gaa upaataalt hen. Naar man i sin Tid gik med til et helt nyt Princip paa Udstykningens Omraade, gik med til at prøve de periodiske Omvurderingers Virkninger og derfor bestemte, at der skulde indses i Loven, at man vilde prøve med to Omvurderinger, og at man efter 15 Aars Forløb ønskede en Revision af Loven for da at dømme om, hvorvidt man vilde gaa videre eller gaa andre Veje, saa kan dette Punkt ikke lades upaataalt, og saa kan man efter min Mening ikke finde sig i, at Socialdemokratiet, det nuværende Regeringsparti, uden videre stryger den Revisionsbestemmelse, man den Gang indsatte, uden endog at